

Πες ποιος είν' ο φίλος σου, να σου πω ποιος είσαι

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

- Παλιοπούλια, θα σας δείξω εγώ, αύριο θα σας έχω στα χέρια μου!

Ο καημένος ο γεωργός μας ήταν πολύ θυμωμένος με τις ασπρόμαυρες κουρούνες που δεν του άφηναν σπόρο για σπόρο στο χωράφι του. Κάθε μέρα καινούριο σπόρο έριχνε, κάθε μέρα ορμούσαν αυτές κοπαδιαστά και λαίμαργα κι ο σπόρος γινόταν πρώτος μεζές!

– Τώρα απλώνω τα δίχτυα μου και θα πιαστείτε σαν τον ποντικό στη φάκα... Αύριο να σας δω!

Πράγματι, ο γεωργός μας δεν είχε άλλη λύση παρά να τις τσακώσει τις παλιοκουρούνες, όπως έλεγε αγανακτισμένος, μέσα στα δίχτυα-παγίδα, που άπλωσε στο χωράφι του. Έλα όμως που μαζί με τις κουρούνες την άλλη μέρα έπιασε κι έναν πελαργό ανάμεσα στα δίχτυα του!

– Καλέ μου άνθρωπε, σε παρακαλώ, λυπήσου με, μη μου κάνεις κακό, τσίριζε ο πελαργός απελπισμένος, καθώς ο γεωργός μας τον βαστούσε ανάποδα, κρατώντας τον από τα μακριά του πόδια!

– Μαζί με τις παλιοκουρούνες δεν ήσουν και συ;

Ο γεωργός μας φώναζε αγριεμένος καθώς του έσφιγγε τα λεπτά του ποδάρια.

– Μα εγώ, ikéteue ο πελαργός, δεν είμαι σαν τις παλιοκουρούνες που σου τρώνε το σιτάρι σου! Εγώ δε σε πειράζω σε τίποτα, ίσα-ίσα είμαι χρήσιμος για τους ανθρώπους... Τρώω τα φίδια, τρώω τα σκουλήκια, συνέχιζε ο πελαργός απελπισμένος.

– Τέρμα οι κουβέντες, δεν ακούω τίποτα, τον έκοψε απότομα ο γεωργός. Έκανες παρέα με τις κουρούνες, έτσι; Άρα σου αξίζει να τιμωρηθείς παραπάνω αφού έκανες παρέα με τους κακούς...

– Αχ κυρ Πελαργέ, **πες μου με ποιους πας, να σου πω ποιος είσαι**, του φώναξε κοροϊδευτικά μια κουρούνα από το δέντρο, που είχε γλιτώσει τη «σύλληψη».

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

%leleki_koyrouna%